

сьогодні основний ресурс для забезпечення сталого економічного розвитку держави, забезпечення належної якості життя громадян.

Список використаних джерел:

1. Родрик Д. Парадокс глобалізації. Демократія и будущее мировой экономики. The Globalization Paradox: Democracy and the Future of the World Economy. — М.: Издательство [Института Гайдара](#), 2014. — 576 с.
2. Нейсбит Д. Мегатренды. Пер. с англ. М.Б. Левина, М.: ООО «Издательство АСТ»; ЗАО НПП «Ермак», 2003. — 380 [4] с.
3. Ворона П.В. Вплив процесів світової глобалізації на формування тенденцій розвитку місцевого самоврядування. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pubupr/2011_3/doc/1/05.pdf
4. Шарий В.І. Глобалізація та регіоналізація місцевого розвитку як основні суперечливі фактори впливу на місцеве самоврядування. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/dutp/2011_1/txts/Shariy.pdf

УДК 33.331.214

Вареник І.В.

*к.е.н., ст.викладач кафедри
економіки та управління ШІСумДУ*

Свобода руху робочої сили в умовах глобалізації

Особливість вільного руху робочої сили полягає у тому, що механізми та інструменти його забезпечення безпосередньо пов'язані із соціальною політикою ЄС, а тому конче важливим є виявлення характеру та напрямів економікоправового процесу досягнення цієї важливої «європейської свободи».

В процесі Євроінтеграції для України є актуальним питання європейської свободи щодо руху робочої сили. Тому актуальним є процес дослідження міграційних процесів в Європі. Міграція в межах Європи завжди відрізнялася доволі високою динамікою, а основна її причина, принаймі у повоєнний час,

полягала у різних рівнях оплати праці та безробіття, середній рівень якого є вищим за американський чи японський. У пізніший час (80—90ті роки ХХ ст.) нерідко високі темпи залучення інвестицій в окремі регіони приводили до формування й інтенсивніших міграційних потоків до них. Яскравим прикладом цього може слугувати Ірландія, перетворившись з країни аутсайдера європейської економіки у визнаного в ЄС інноваційного лідера, який виступає своєрідним «магнітом» протягування робочої сили з інших держав Спільноти, передусім — нових членів Європейського Союзу.

Не можна не сказати, що новим чинником пом'якшення міграційної політики ЄС є так зване явище флоридизації, що веде до явного та прихованого дефіциту робочої сили. Природно, що додання цього негативного фактора може бути здійснено як за рахунок нових членів Євросоюзу, так і через залучення мігрантів із третіх країн. З метою подолання негативних наслідків зовнішньої та частково внутрішньої міграції цілком зрозумілим є бажання багатьох старих членів Євросоюзу бачити цей процес суворо контрольованим.

Переваги та недоліки міграції робочої сили не можна вважати тотожними у кількісному плані, адже у будь-якому економічному союзі «переливання» робочої сили є цілком нормальним явищем. Окремо слід відзначити так званий «соціальний демпінг», який нерідко прослідковується в державах лідерах. Приплив працездатного населення з нових країн ЄС нерідко знижує середню вартість оплати години праці в тій чи тій країні, а соціальні норми, що діяли в них упродовж певного часу, суттєво втрачають свою вагу внаслідок цілковитого задоволення «соціальним мінімумом» з боку нових мігрантів.

Незважаючи на те, що організаційно свободи руху робочої сили в ЄЕС/ЄС було досягнуто разом із завершенням формування митного союзу, тим не менше, додання окремих перешкод пов'язаних з цим, триває й досі, зокрема коли йдеться про працевлаштування громадян з нових членів Євросоюзу. Водночас на національному рівні таких перешкод не мало б бути, про що яскраво свідчить первинне право ЄС, зокрема: розгляд поданих пропозицій щодо працевлаштування; вільне пересування з метою працевлаштування на

території держав-членів; перебування з цією ж метою в іншій державі члені відповідно до законодавчих положень, адміністративних актів і постанов даної держави про працевлаштування громадян; проживання на території держави члена після завершення трудової діяльності в ній на умовах, визначених в імплементаційних регламентах, прийнятих Комісією.

Список використаних джерел:

1. Муравйов В. І. Вступ до права Європейського Союзу : підруч. / В. І. Муравйов.– К., 2007. – 303 с. – укр.
2. Муравйов В. І. Вступ до права Європейського Союзу : підруч. /В. І. Муравйов.– К. : ВПЦ «Київський університет», 2007. – 303 с. – укр
3. Татам А. Право Європейського Союзу: підруч. / А. Татам; пер. з англ.. – К.: Абрис,

УДК 368029

Веретнов В.І.,

ст. викладач кафедри страхування

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Вплив договорів ексценденту збитку на фінансову стійкість страховика

Одне з ключових питань на вітчизняному страховому ринку, вирішення якого забезпечує виконання страховиками страхових виплат це забезпечення їх фінансової стійкості. Вагому роль в цьому питанні грає власні кошти страховика та надійно розміщені страхові резерви. Разом з тим, небезпечні коливання збитковості та настання особливо великих збитків спонукають страховиків вдаватись до перестраховального захисту.

Перестраховання як інструмент забезпечення фінансової стійкості страховика проводиться на пропорційній та непропорційній основі, за облігаторною чи факультативною формою. Страховій компанії можна утриматись від перестраховання за умови, що усі портфелі по певних видах страхування в неї збалансовані[1, с.47]. Як свідчить сучасна ситуація і поточні